

RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN

ARREST

nr. RvVb/A/1516/0314 van 1 december 2015
in de zaak RvVb/1415/0609/A/0602

In zake: de heer **Bart DEVOS**

bijgestaan en vertegenwoordigd door:
advocaat Greg JACOBS
kantoor houdende te 1210 Brussel, Kunstlaan 1
waar woonplaats wordt gekozen

verzoekende partij

tegen:

de deputatie van de provincieraad van **OOST-VLAANDEREN**

bijgestaan en vertegenwoordigd door:
de heer Johan KLOKOCKA

verwerende partij

*belanghebbende
partijen:* 1. de heer **Herman DE SMET**
2. de bvba **GOVERNANCE BAY**

wonende en met zetel te 9280 Lebbeke, Lange Breestraat 44 A

I. VOORWERP VAN DE VORDERING

De vordering, ingesteld met een aangetekende brief van 11 juni 2015, strekt tot de vernietiging van het besluit van de deputatie van de provincieraad van Oost-Vlaanderen van 7 mei 2015.

De deputatie heeft het administratief beroep van de verzoekende partij tegen de beslissing van het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Lebbeke van 8 oktober 2009 ontvankelijk doch ongegrond verklaard.

De deputatie heeft aan de belanghebbende partijen de stedenbouwkundige vergunning verleend voor het bouwen van paardenstallen.

De bestreden beslissing heeft betrekking op een perceel gelegen te 9280 Lebbeke, Lange Breestraat zn en met als kadastrale omschrijving 2de afdeling, sectie C, nr. 0896C.

II. VERLOOP VAN DE RECHTSPLEGING

Met een beschikking van 7 augustus 2015 van de Voorzitter van de Raad voor Vergunningsbetwistingen werd vastgesteld dat het beroep op het eerste gezicht enkel korte debatten vereist. De behandeling van de zaak werd toegewezen aan de tweede kamer.

De beschikking van 7 augustus 2015 werd aan de partijen betekend met een aangetekende brief van 10 augustus 2015.

De verzoekende partij heeft op 18 september 2015 een nota met opmerkingen ingediend. De belanghebbende partijen hebben op 10 september 2015 een nota met opmerkingen ingediend.

De partijen zijn opgeroepen op de openbare terechtzitting van 22 september 2015, waar de vordering tot vernietiging werd behandeld.

Kamervoorzitter Hilde Lievens heeft verslag uitgebracht.

Advocaat Greg JACOBS die verschijnt voor de verzoekende partij, en de heer Johan KLOKOCKA die verschijnt voor de verwerende partij, zijn gehoord.

De belanghebbende partijen, hoewel behoorlijk opgeroepen, zijn niet ter zitting verschenen. De afwezigheid van de belanghebbende partijen verhindert de geldigheid van de zitting, en dus van de behandeling van de zaak, niet.

Het decreet van 4 april 2014 betreffende de organisatie en de rechtspleging van sommige Vlaamse bestuursrechtscolleges (DBRC-decreet) en het besluit van de Vlaamse regering van 16 mei 2014 houdende de rechtspleging voor sommige Vlaamse bestuursrechtscolleges (Procedurebesluit) zijn toegepast.

De uitdrukkelijke verwijzingen in dit arrest naar artikelen van de VCRO, het DBRC-decreet en het Procedurebesluit hebben betrekking op de tekst van deze artikelen zoals zij golden op het ogenblik van het instellen van de voorliggende vordering.

III. REGELMATIGHEID VAN DE RECHTSPLEGING

1.

In de beschikking van 7 augustus 2015 werd aan de partijen en de belanghebbende, zijnde de aanvrager van de vergunning, een termijn van dertig dagen toegekend, die ingaat de dag na deze van de betekening van de beschikking, om per beveiligde zending een nota met opmerkingen over de in deze beschikking gedane vaststellingen aan de Raad en de overige partijen in het geding te bezorgen.

De beschikking werd betekend met een aangetekend schrijven van de griffie van 10 augustus 2015.

De nota met opmerkingen van de verzoekende partij werd aan de Raad en aan de overige in het geding betrokken partijen bezorgd met een aangetekende brief van 18 september 2015.

In de nota van de verzoekende partij wordt enerzijds aangesloten bij de vaststellingen die zijn opgenomen in de beschikking van 7 augustus 2015 en anderzijds wordt gevraagd ook de middelen ten gronde te onderzoeken.

Hoewel de termijn opgelegd in de beschikking van 7 augustus 2015 als een ordetermijn moet worden beschouwd, mag het overschrijden van deze termijn het recht op tegenspraak en dus de rechten van de verdediging van de andere procespartijen niet in het gedrang brengen.

Op de openbare zitting van 22 september 2015 voeren de overige partijen de laattijdigheid niet aan en houden zij ook niet voor dat hun recht op tegenspraak zou zijn geschonden.

Meer nog, de verwerende partij sluit zich expliciet aan bij de vraag om het dossier ten gronde te onderzoeken en bij een eventuele vernietiging de zaak toch terug te sturen naar de deputatie.

Er bestaat dan ook geen reden om de nota met opmerkingen van de verzoekende partij uit de debatten te weren.

2.

In de beschikking van 7 augustus 2015 werd ook enkel gevraagd om een nota met opmerkingen te maken over “de in deze beschikking gedane vaststellingen”. De bedoeling van de nota met opmerkingen was dus enkel een standpunt te geven op de vaststelling van de Raad dat de verwerende partij zijn bevoegdheid heeft overschreden door de overschrijding van de bij injunctie opgelegde vervaltermijn.

De belanghebbende partijen zetten in hun nota met opmerkingen niets uiteen als antwoord op de vaststellingen van de Raad doch geven enkel een uiteenzetting van allerhande kritieken aan het adres van de verzoekende partij en een uiteenzetting van argumenten waarom de “vergunning terecht verkregen is”.

De nota met opmerkingen van de belanghebbende partijen wordt dan ook als niet relevant beschouwd in het kader van de procedure ‘korte debatten’.

IV. FEITEN

1.

Op 24 juni 2009 (datum van het ontvangstbewijs) dient de tweede belanghebbende partij vertegenwoordigd door de eerste belanghebbende partij, bij het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Lebbeke een aanvraag in voor een stedenbouwkundige vergunning tot “*het bouwen van paardenstallen*”.

Het perceel is, zo blijkt uit de bestemmingsvoorschriften van het bij koninklijk besluit van 7 november 1978 vastgestelde gewestplan ‘Dendermonde’, gelegen in agrarisch gebied.

Het perceel is eveneens, zij het deels, gelegen binnen de omschrijving van een op 16 juli 1992 door het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Lebbeke goedgekeurde en niet vervallen verkaveling. Het gedeelte waar de paardenstallen worden ingeplant is evenwel uit de verkaveling gesloten.

Het perceel is niet gelegen binnen een gebied waarvoor een goedgekeurd bijzonder plan van aanleg of ruimtelijk uitvoeringsplan geldt.

Naar aanleiding van het openbaar onderzoek, georganiseerd van 8 juli 2009 tot en met 7 augustus 2009, wordt één bezwaarschrift ingediend, uitgaande van de raadsman van de verzoekende partij.

Het departement Landbouw en Visserij, afdeling Duurzame Landbouwonwikkeling brengt op 7 juli 2009 een voorwaardelijk gunstig advies.

Het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Lebbeke verleent op 8 oktober 2009 onder voorwaarden een stedenbouwkundige vergunning aan de tweede belanghebbende partij.

Tegen deze beslissing tekent de verzoekende partij op 26 november 2009 administratief beroep aan bij de verwerende partij.

Na de hoorzitting van 26 januari 2010, beslist de verwerende partij op 4 februari 2010 om het beroep niet in te willigen en de stedenbouwkundige vergunning zoals verleend door het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Lebbeke haar rechtskracht te laten hernemen.

De verzoekende partij heeft tegen deze beslissing een beroep tot schorsing en vernietiging ingesteld met een aangetekende brief van 10 maart 2010.

De Raad heeft de vordering tot schorsing verworpen met een arrest van 22 september 2010 met nummer S/2010/0052.

De Raad heeft de vordering tot vernietiging ontvankelijk en gegrond verklaard met een arrest van 20 april 2011 met nummer A/2011/0051 en heeft de beslissing van de verwerende partij van 4 februari 2010 vernietigd.

2.

In het kader van de te nemen herstelbeslissing adviseert de provinciale stedenbouwkundige ambtenaar op 27 juni 2011 aan de verwerende partij om het beroep niet in te willigen en de stedenbouwkundige vergunning te verlenen.

Na de hoorzitting van 14 juni 2011 beslist de verwerende partij op 30 juni 2011 om het beroep niet in te willigen en een stedenbouwkundige vergunning te verlenen.

De Raad heeft met een arrest van 16 december 2014 met nummer A/2014/0882 deze beslissing vernietigd.

3.

De provinciale stedenbouwkundige ambtenaar adviseert opnieuw in zijn verslag van 30 april 2015 om dit beroep niet in te willigen en de stedenbouwkundige vergunning te verlenen onder voorwaarden.

Na de hoorzitting van 14 april 2015 beslist de verwerende partij op 7 mei 2015 om het beroep niet in te willigen en de stedenbouwkundige vergunning te verlenen onder voorwaarden.

Dit is de bestreden beslissing.

V. ONTVANKELIJKHEID VAN DE VORDERING TOT Vernietiging

Uit het dossier blijkt dat de vordering tijdig en regelmatig is ingesteld. Er worden geen excepties opgeworpen.

VI. ONDERZOEK IN HET KADER VAN DE TOEPASSING VAN DE VEREENVOUDIGDE PROCEDURE

In de beschikking van de Voorzitter van de Raad van 7 augustus 2015 werd vastgesteld:

- dat de beslissing van de verwerende partij van 30 juni 2011 werd vernietigd met het arrest van 16 december 2014 met nummer A/2014/0882, en dat in dit arrest een injunctie werd opgelegd tot het nemen van een nieuwe beslissing binnen een termijn van drie maanden te rekenen vanaf de betekening van voormeld arrest;
- dat het arrest van de Raad werd betekend met brief van 23 december 2014 aan de verwerende partij;
- dat de bestreden herstelbeslissing dateert van 7 mei 2015 en dat de bij injunctie opgelegde termijn waarbinnen een nieuwe beslissing moest worden genomen, werd overschreden;
- dat de Raad van State met een arrest van 17 maart 2015 met nummer 230.559 geoordeeld heeft dat de door de Raad voor Vergunningsbetwistingen bij injunctie opgelegde beslissingstermijnen moeten worden aangemerkt als vervaltermijnen;
- dat de verwerende partij bij het nemen van de bestreden beslissing op het eerste gezicht niet meer bevoegd was om de bestreden beslissing te nemen, zodat deze met bevoegdheidsoverschrijding lijkt te zijn genomen en bijgevolg onwettig is;
- dat deze onwettigheid de Raad ertoe kan brengen om de bestreden beslissing te vernietigen onder meer met het oog op de rechtszekerheid en de duidelijkheid in het rechtsverkeer.

Standpunten van de partijen

1.

De verzoekende partij stelt dat zij zich enerzijds kan vinden in de vaststellingen die zijn opgenomen in de beschikking van 7 augustus 2015. Zij stelt dat de bestreden beslissing laattijdig genomen is en in ieder geval onwettig is.

Anderzijds stelt de verzoekende partij dat zij belang heeft aan te dringen op een uitspraak over de door haar opgeworpen middelen, en in het bijzonder over de gevraagde injunctie door duidelijk te stellen dat de aanvraag strijdig is met de gewestplanvoorschriften en dat er geen afwijkingsbepalingen gekend zijn die daaraan tegemoet kunnen komen.

Zij werpt dit op omdat zij van oordeel is dat de laattijdige beslissing een impliciete afwijzing van het beroep inhoudt en de Raad nog steeds een onderzoek kan doen naar de onderliggende (stilzwijgende) motieven van de beslissing. De verzoekende partij is van oordeel dat deze toetsing ook kan gebeuren in het kader van de procedure 'korte debatten'.

De verzoekende partij stelt ook dat een loutere vernietiging op grond van de bevoegdheidsoverschrijding tot gevolg zal hebben dat de zaak terug naar de verwerende partij zou worden gezonden, die dan opnieuw uitspraak zou moeten doen en men zo in een administratieve carrousel terechtkomt.

2.

De verwerende partij heeft geen nota met opmerkingen ingediend maar stelde op de openbare terechtzitting van 22 september 2015 dat zij voorstander was een carrousel aan procedures te vermijden en verzocht de Raad bij vernietiging het dossier terug te zenden naar de deputatie.

3.

De belanghebbende partijen hebben een nota met opmerkingen ingediend maar hebben daarin geen standpunt ingenomen met betrekking tot de vaststellingen zoals opgenomen in de beschikking van 7 augustus 2015. Zij hebben enkel laten blijken waarom zij menen dat er terecht een vergunning werd afgeleverd en leveren daarnaast feitelijke kritiek op de verzoekende partij.

Beoordeling door de Raad

1.

Artikel 59, §1 van het besluit van de Vlaamse regering van 16 mei 2014 houdende de rechtspleging voor sommige Vlaamse bestuursrechtscolleges, luidt als volgt:

“Na registratie van een verzoekschrift kan de voorzitter van het College of de door hem aangewezen bestuursrechter binnen een ordetermijn van dertig dagen na de datum van registratie van het verzoekschrift ambtshalve onderzoeken of:

1° het beroep doelloos is;

2° het beroep klaarblijkelijk onontvankelijk is;

3° het College klaarblijkelijk onbevoegd is om van het beroep kennis te nemen;

4° het beroep alleen korte debatten vereist.”

Uit deze bepaling volgt de bevoegdheid van de Raad om ambtshalve te onderzoeken of een beroep doelloos is, klaarblijkelijk onontvankelijk, de Raad klaarblijkelijk onbevoegd is, dan wel of het beroep alleen korte debatten vereist.

Een zaak kan worden behandeld met korte debatten wanneer een vernietiging zich opdringt op grond van een middel dat onmiddellijk dermate duidelijk is dat een doorgedreven onderzoek niet noodzakelijk is.

2.

De vraag of de bestreden beslissing werd genomen binnen de vervaltermijn die daarvoor is bepaald, raakt de openbare orde en moet desnoods ambtshalve worden onderzocht. Die vraag betreft immers de temporele bevoegdheid van de verwerende partij tot het nemen van de bestreden beslissing.

De Raad van State heeft zich als cassatierechter in het arrest van 17 maart 2015 met nr. 230.559 uitgesproken over de principiële vraag of de termijn die de Raad in een vernietigingsarrest oplegt aan de vergunningverlenende overheid om een nieuwe beslissing te nemen, al dan niet te beschouwen is als een vervaltermijn. In het vermeld arrest is op duidelijke wijze standpunt ingenomen dat een termijn die wordt opgelegd in een arrest van de Raad met toepassing van het toentertijd geldende artikel 4.8.3, §1, tweede lid VCRO, enkel kan afwijken van de duur van de vervaltermijn bepaald in het toentertijd geldende 4.7.23, §1, tweede lid VCRO, maar niet van de aard ervan. De termijn dient dus aanzien te worden als een vervaltermijn.

Het gegeven dat de Raad van State in een eerder arrest een ander standpunt heeft ingenomen, doet aan de voorgaande conclusie geen afbreuk.

3.

De enkele vaststelling dat de verwerende partij haar nieuwe beslissing heeft genomen op 7 mei 2015 en dus buiten de termijn van drie maanden die door de Raad werd opgelegd in het arrest van 16 december 2014 (A/2014/0882) op grond van het toentertijd geldende artikel 4.8.3, §1,

tweede lid VCRO, volstaat om te besluiten dat deze herstelbeslissing aangetast is door bevoegdheidsoverschrijding nu zij de vervalttermijn van drie maanden heeft overschreden.

Een zaak waarin deze vaststelling wordt gedaan kan worden beslecht met korte debatten.

4.

De argumentatie zowel van de verzoekende als van de verwerende partij dat ook de middelen ten gronde moeten onderzocht worden, belet niet dat de Raad ambtshalve de onwettigheid van de bestreden beslissing kan en moet vaststellen. De bevoegheidsverdelende regels raken de openbare orde en moeten door de Raad vóór elk ander middel onderzocht worden.

Ook de stelling van de verzoekende partij dat de laattijdige beslissing een impliciete afwijzing van het beroep inhoudt waarbij de Raad ook onmiddellijk de onderliggende (stilzwijgende) motieven van de beslissing kan en moet onderzoeken kan niet gevolgd worden.

Er moet immers een onderscheid gemaakt worden tussen de gevolgen die van rechtswege verbonden zijn aan het verstrijken van de vervalttermijn enerzijds en de gevolgen van de uitdrukkelijke beslissing genomen na het verstrijken van de vervalttermijn. Het verstrijken van de vervalttermijn heeft van rechtswege tot gevolg dat het administratief beroep moet geacht worden te zijn afgewezen. Het blijkt niet dat de beroepstermijn om deze stilzwijgende beslissing aan te vechten reeds een aanvang heeft genomen. Zoals reeds gesteld is de uitdrukkelijke beslissing die werd genomen na het verstrijken van de vervalttermijn aangetast door bevoegdheidsoverschrijding. Deze uitdrukkelijke beslissing moet eerst omwille van de rechtszekerheid uit het rechtsverkeer worden genomen.

5.

De Raad stelt ambtshalve op grond van de vastgestelde bevoegdheidsoverschrijding, de onwettigheid van de bestreden beslissing vast. De bestreden beslissing van 7 mei 2015 dient dan ook te worden vernietigd. Het ambtshalve middel is gegrond.

OM DEZE REDENEN BESLIST DE RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN

1. Het ambtshalve middel is gegrond.
2. De Raad vernietigt de beslissing van de verwerende partij van 7 mei 2015, waarbij aan de belanghebbende partijen de stedenbouwkundige vergunning wordt verleend voor het bouwen van paardenstallen op een perceel gelegen te 9280 Lebbeke, Lange Breestraat zn en met als kadastrale omschrijving 2de afdeling, sectie C, nr. 0896C.
3. De Raad legt de kosten van het beroep, bepaald op 175 euro, ten laste van de verwerende partij.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting op 1 december 2015, door de Raad voor Vergunningsbetwistingen, tweede kamer, samengesteld uit:

Hilde LIEVENS, voorzitter van de tweede kamer,

met bijstand van

Ingrid VAN AKEN, toegevoegd griffier.

De toegevoegd griffier,

De voorzitter van de tweede kamer,

Ingrid VAN AKEN

Hilde LIEVENS